

Официален вестник на Европейския съюз

С 338

Издание
на български език

Информация и известия

Година 60
9 октомври 2017 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2017/С 338/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2017/С 338/02 Дело С-287/16: Решение на Съда (шести състав) от 20 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça — Португалия) — Fidelidade-Companhia de Seguros SA/Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Crystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann, José Batista Pereira, Teresa Rosa Teixeira (Преюдициално запитване — Застраховка „Гражданска отговорност“ за моторни превозни средства — Директива 72/166/ЕИО — Член 3, параграф 1 — Втора директива 84/5/ЕИО — Член 2, параграф 1 — Договор за застраховка, сключен въз основа на декларирани неверни данни относно собствеността на моторното превозно средство и самоличността на лицето, което обичайно го управлява — Застрахован — Липса на икономически интерес от сключването на този договор — Абсолютна нищожност на договора за застраховка — Противопоставимост спрямо трети пострадали лица) 2

2017/С 338/03 Дело С-386/17: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 27 юни 2017 г. — Stefano Liberato/Luminita Luisa Grigorescu 3

BG

2017/C 338/04	Дело C-387/17: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 28 юни 2017 г. — Presidenza del Consiglio dei Ministri/Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA	3
2017/C 338/05	Дело C-406/17: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 6 юли 2017 г. — Acea Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato и др.	4
2017/C 338/06	Дело C-407/17: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 6 юли 2017 г. — Green Network SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato и др.	5
2017/C 338/07	Дело C-408/17: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 6 юли 2017 г. — Enel Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato и др.	7
2017/C 338/08	Дело C-417/17: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 10 юли 2017 г. — Hera Comm Srl/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico	8
2017/C 338/09	Дело C-435/17: Преюдициално запитване от Tartu Halduskohus (Естония), постъпило на 18 юли 2017 г. — Argo Kalda Mardi talu/Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet (PRIA)	9
2017/C 338/10	Дело C-441/17: Иск, предявен на 20 юли 2017 г. — Европейска комисия/Република Полша	9
2017/C 338/11	Дело C-461/17: Преюдициално запитване от High Court (Irlande) (Ирландия), постъпило на 28 юли 2017 г. — Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle, Liam Donegan/An Bord Pleanála	11
2017/C 338/12	Дело C-498/17: Иск, предявен на 17 август 2017 г. — Европейска комисия/Италианска република	12

Общ съд

2017/C 338/13	Дело T-47/16 R: Определение на председателя на Общия съд от 25 август 2017 г. — Sigma Orionis/REA (Обезпечително производство — Клауза за подсъдност — Рамкова програма за научни изследвания и иновации „Хоризонт 2020“ — Решение за спиране на плащанията и за прекратяване на договорите за субсидиране в резултат на финансов одит — Суми, за които се твърди, че REA дължи в рамките на изпълнение на договори за субсидиране — Искане за обезщетение за вреди и загуби — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност — Претегляне на интереси)	14
2017/C 338/14	Дело T-48/16 R: Определение на председателя на Общия съд от 25 август 2017 г. — Sigma Orionis/Комисия (Обезпечително производство — Клауза за подсъдност — Седма рамкова програма на Европейската общност (2007 — 2013) и Рамкова програма за научни изследвания и иновации „Хоризонт 2020“ — Решение за спиране на плащанията и за прекратяване на договорите за субсидиране в резултат на финансов одит — Суми, за които се твърди, че Комисията дължи в рамките на изпълнение на договори за субсидиране — Искане за обезщетение за вреди и загуби — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност — Претегляне на интереси)	14
2017/C 338/15	Дело T-653/16 R: Определение на председателя на Общия съд от 25 август 2017 г. — Малта/Комисия (Обезпечително производство — Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Обща политика в областта на рибарството — Регламент (ЕО) № 1224/2009 — Обмен на документи между Малта и Комисията — Предоставен достъп на Greenpeace — Молба за спиране на изпълнението — Fumus boni juris — Претегляне на интереси)	15

2017/С 338/16	Дело Т-439/17: Жалба, подадена на 14 юли 2017 г. — Yellow Window/ЕИРП	15
2017/С 338/17	Дело Т-501/17: Жалба, подадена на 7 август 2017 г. — Mutuality Complementaria de Previsión Social Renault España/Комисия и ЕСП	16
2017/С 338/18	Дело Т-512/17: Жалба, подадена на 7 август 2017 г. — OCU и др./ЕСП	17
2017/С 338/19	Дело Т-546/17: Жалба, подадена на 11 август 2017 г. — Haufe-Lexware/EUIPO — Le Shi Holdings (Пекин) (Leshare)	17
2017/С 338/20	Дело Т-562/17: Жалба, подадена на 17 август 2017 г. — dm-drogerie markt/EUIPO — Albea Services (ALBÉA)	18
2017/С 338/21	Дело Т-564/17: Жалба, подадена на 18 август 2017 г. — Tong Myong/Съвет и Комисия	19
2017/С 338/22	Дело Т-568/17: Жалба, подадена на 18 август 2017 г. — Korea National Insurance Corporation/Съвет и Комисия	19
2017/С 338/23	Дело Т-578/17: Жалба, подадена на 26 август 2017 г. — A & O Hotel and Hostel Friedrichshain/Комисия	20
2017/С 338/24	Дело Т-583/17: Жалба, подадена на 25 август 2017 г. — EOS Deutscher Inkasso-Dienst/EUIPO — IOS Finance EFC (IOS finance)	21
2017/С 338/25	Дело Т-209/17: Определение на Общия съд от 23 август 2017 г. — ZGS/EUIPO (Schülerhilfe1)	22

Поправки

2017/С 338/26	Поправка на известието в Официален вестник за дело Т-396/15 (ОВ С 283, 28.8.2017 г.)	23
---------------	--	----

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2017/C 338/01)

Последна публикация

ОВ С 330, 2.10.2017 г.

Предишни публикации

ОВ С 318, 25.9.2017 г.

ОВ С 309, 18.9.2017 г.

ОВ С 300, 11.9.2017 г.

ОВ С 293, 4.9.2017 г.

ОВ С 283, 28.8.2017 г.

ОВ С 277, 21.8.2017 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (шести състав) от 20 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça — Португалия) — Fidelidade-Companhia de Seguros SA/Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Crystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann, José Batista Pereira, Teresa Rosa Teixeira

(Дело C-287/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Застраховка „Гражданска отговорност“ за моторни превозни средства — Директива 72/166/ЕИО — Член 3, параграф 1 — Втора директива 84/5/ЕИО — Член 2, параграф 1 — Договор за застраховка, сключен въз основа на деклариран невярни данни относно собствеността на моторното превозно средство и самоличността на лицето, което обичайно го управлява — Застрахован — Липса на икономически интерес от сключването на този договор — Абсолютна нищожност на договора за застраховка — Противопоставимост спрямо трети пострадали лица)

(2017/С 338/02)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal de Justiça

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fidelidade-Companhia de Seguros SA

Ответници: Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Crystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann, José Batista Pereira, Teresa Rosa Teixeira

Диспозитив

Член 3, параграф 1 от Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка и член 2, параграф 1 от Втора директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС), трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която в обстоятелства като в делото по главното производство би имала за последица противопоставимостта спрямо трети пострадали лица на нищожността на договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за моторно превозно средство, произтичаща от първоначално деклариран невярни данни относно самоличността на собственика и лицето, което обичайно управлява съответното моторно превозно средство, или от обстоятелството, че лицето, за което или от ието на което е сключен договорът за застраховка, не е имало икономически интерес от сключването му.

⁽¹⁾ ОВ С 326, 6.9.2016 г.

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 27 юни 2017 г. —
Stefano Liberato/Luminita Luisa Grigorescu

(Дело C-386/17)

(2017/C 338/03)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stefano Liberato

Ответник: Luminita Luisa Grigorescu

Преюдициални въпроси

- 1) Има ли нарушаването на правилата за всящ процес, предвидени в член 19, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 2201/2003⁽¹⁾, отражение само върху определянето на компетентността и следващото от това прилагане на член 24 от Регламент (ЕО) № 2201/2003, или напротив, това нарушение може да представлява пречка от гледна точка на процесуалния обществен ред за признаването в държавата членка, чийто съд е сезиран първи, на решението, постановено в държавата членка, чийто съд е сезиран по-късно, като се има предвид, че член 24 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 се позовава единствено на правилата за определяне на компетентността, предвидени в членове 3—14, но не и в член 19?
- 2) Противоречи ли тълкуването на член 19 от Регламент (ЕО) № 2201/2003, според което този член е само критерий за определянето на компетентността, на понятието от правото на Съюза за всящ процес, както и на функциите и целта на тази разпоредба да се предвиди съвкупност от императивни норми в областта на процесуалния обществен ред — като гаранция за създаването на общо пространство, основано на доверие и взаимна процесуална лоялност между държавите членки, в което може да има автоматично признаване и свободно движение на решения?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 28 юни 2017 г. —
Presidenza del Consiglio dei Ministri/Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

(Дело C-387/17)

(2017/C 338/04)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Ответник: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

Преюдициални въпроси

При обстоятелства като тези по спора в главното производство относно иск за обезщетение за вреди, предявен срещу държавата в качеството ѝ на законодател поради ефективното предоставяне в периода 1976—1980 г. и съгласно правото на същата държава членка (Закон № 684 от 1974 г.) на субсидии, представляващи държавни помощи по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора за ЕО (предишен член 92 и настоящем член 107 ДФЕС), за които не е отправено уведомление и които не са разрешени по смисъла на член 88 от Договора за ЕО (предишен член 93 и настоящем член 108 ДФЕС), на корабоплавателно предприятие в условията на нелиберализиран към съответния момент пазар (морски каботаж):

- 1) Следва ли за целите на квалифицирането на тези помощи (като „съществуващи“ и следователно като помощи, които не са „нови“) да се прилага — и в каква степен — член 1, буква б), подточка v) от Регламент № 659/1999 ⁽¹⁾, който гласи: „v) *помощ, която се счита за съществуваща помощ, поради това че може да се установи, че в момента на въвеждането ѝ в действие не е представлявала помощ и впоследствие е станала помощ поради еволюцията на Общия пазар и без да е била изменена от държавата членка. Когато определени мерки са станали помощ след либерализирането на дадена дейност от правото на Общността, такива мерки не се считат за съществуваща помощ след датата, определена за либерализиране*“; или се прилага — и в каква степен — принципът (с формално различен обхват от този на позитивното право) — изведен от Общия съд в решение от 15 юни 2000 г. по съединени дела T-298/97 и др. (*Alzetta и др./Колуция*, т. 143), потвърдено — в частта, която е от интерес за постановяването на решение в настоящото производство — от Съда в решение от 29 април 2004 г. по дело C-298/00 P (т. 66—69) — съгласно който „[...] *схемата за помощи, установена в рамките на пазар, който първоначално е затворен за конкуренция, следва да се счита за схема за съществуващи помощи вследствие на либерализирането на този пазар, доколкото при установяването си тя не попада в приложното поле на член 92, параграф 1 от Договора [впоследствие член 87, параграф 1], приложил единствено в секторите, отворени за конкуренция, предвид посочените в този член условия относно засягането на търговията между държавите членки и отражението върху конкуренцията*“?
- 2) Също за целите на квалифицирането на тези помощи следва ли да се прилага — и в каква степен — член 1, буква б), подточка iv) от същия Регламент № 659/1999, съгласно който „съществуваща“ помощ е „*помощ, която се счита за съществуваща съгласно член 15*“ — разпоредба, която на свой ред установява десетгодишен давностен срок за възстановяването на неправомерно предоставените помощи — или се прилагат и доколко (по подобие или не на принципа, изразен в посочената норма на позитивното право) принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност, нееднократно прогласени от Съда на ЕС?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 6 юли 2017 г. — Acea Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato и др.

(Дело C-406/17)

(2017/C 338/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Acea Energia SpA

Ответници: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Преюдициални въпроси

- 1) Недопустима ли е — предвид целта на „общата“ Директива № 2005/29/ЕО⁽¹⁾, считана за „предпазна мрежа“ за защита на потребителите, и по-специално предвид съображение 10, член 3, параграф 4 и член 5, параграф 3 от същата директива — национална правна разпоредба, която включва оценката за спазването на специфичните изисквания, предвидени за защита на ползвателите в секторните директиви 2009/72/ЕО⁽²⁾ и 2009/73/СЕ⁽³⁾, в приложното поле на общата Директива № 2005/29/ЕО относно неправомерните търговски практики, като по този начин изключва намесата на компетентния в сектора орган — в конкретния случай АЕЕГСІ — да санкционира нарушаването на секторната директива, във всички хипотези, които могат да отговарят и на критериите за неправомерна или нелоялна търговска практика?
- 2) Трябва ли принципът на специалното правило, прогласен в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, да се разбира като принцип за регулиране на отношенията между законодателства (общо законодателство и секторни законодателства), или на отношенията между разпоредби (обща разпоредби и специални разпоредби), или пък на отношенията между отделните органи, на които са възложени регулирането и надзорът на съответните сектори?
- 3) Може ли да се счита, че понятието „противоречие“, посочено в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, е налице само в случай на радикално несъответствие между разпоредбите на законодателството в областта на неправомерните търговски практики и другите разпоредби, произтичащи от европейското законодателство, които уреждат специфични секторни аспекти на търговските практики, или е достатъчно въпросните разпоредби да предвиждат уредба, отличаваща се от законодателството в областта на неправомерните търговски практики, която би довела до стълкновение на норми във връзка с един и същ конкретен случай?
- 4) Отнася ли се понятието „разпоредби на Общността“, посочено в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, само до разпоредбите, съдържащи се в регламентите и европейските директиви, както и до разпоредбите, с които те се транспонират пряко, или включва и законите и подзаконовите разпоредби за транспониране на принципи на европейското право?
- 5) Недопустимо ли е — съгласно принципа на специалното правило, прогласен в съображение 10 и в член 3, параграф 4 от Директива 2005/29/ЕО, както и в член 37 от Директива 2002/72/ЕО и в член 41 от Директива 2002/73/ЕО — тълкуване на съответните национални разпоредби за транспониране, по смисъла на което всеки път, когато в регулиран сектор, където има секторна „потребителска“ правна уредба и на секторния орган са предоставени регулаторни и санкционни правомощия, е налице поведение, което може да попадне в обхвата на понятието „агресивна практика“ по смисъла на членове 8 и 9 от Директива 2005/29/ЕО или „при всякакви обстоятелства агресивна“ съгласно приложение I към Директива 2005/29/ЕО, следва винаги да се прилага общата правна уредба относно неправомерните практики, дори когато съществува секторно законодателство, прието в защита на (същите) потребители и основано на разпоредби на правото на Съюза, което регулира изчерпателно същите „агресивни практики“ и „при всякакви обстоятелства агресивни“ или пък същите „неправомерни практики“?

⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

⁽²⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

⁽³⁾ Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 94).

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 6 юли 2017 г. — Green Network SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato и др.

(Дело C-407/17)

(2017/C 338/06)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Green Network SpA

Ответници: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Преюдициални въпроси

- 1) Недопустима ли е — предвид целта на „общата“ Директива № 2005/29/ЕО⁽¹⁾, считана за „предпазна мрежа“ за защита на потребителите, и по-специално предвид съображение 10, член 3, параграф 4 и член 5, параграф 3 от същата директива — национална правна разпоредба, която включва оценката за спазването на специфичните изисквания, предвидени за защита на ползвателите в секторните директиви 2009/72/ЕО⁽²⁾ и 2009/73/СЕ⁽³⁾, в приложното поле на общата Директива № 2005/29/ЕО относно неправомерните търговски практики, като по този начин изключва намесата на компетентния в сектора орган — в конкретния случай АЕЕГСИ — да санкционира нарушаването на секторната директива, във всички хипотези, които могат да отговарят и на критериите за неправомерна или нелоялна търговска практика?
- 2) Трябва ли принципът на специалното правило, прогласен в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, да се разбира като принцип за регулиране на отношенията между законодателства (общо законодателство и секторни законодателства), или на отношенията между разпоредби (обща разпоредби и специални разпоредби), или пък на отношенията между отделните органи, на които са възложени регулирането и надзорът на съответните сектори?
- 3) Може ли да се счита, че понятието „противоречие“, посочено в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, е налице само в случай на радикално несъответствие между разпоредбите на законодателството в областта на неправомерните търговски практики и другите разпоредби, произтичащи от европейското законодателство, които уреждат специфични секторни аспекти на търговските практики, или е достатъчно въпросните разпоредби да предвиждат уредба, отличаваща се от законодателството в областта на неправомерните търговски практики, която би довела до състъпване на норми във връзка с един и същ конкретен случай?
- 4) Отнася ли се понятието „разпоредби на Общността“, посочено в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, само до разпоредбите, съдържащи се в регламентите и европейските директиви, както и до разпоредбите, с които те се транспонират пряко, или включва и законовите и подзаконовите разпоредби за транспониране на принципи на европейското право?
- 5) Недопустимо ли е — съгласно принципа на специалното правило, прогласен в съображение 10 и в член 3, параграф 4 от Директива 2005/29/ЕО, както и в член 37 от Директива 2002/72/ЕО и в член 41 от Директива 2002/73/ЕО — тълкуване на съответните национални разпоредби за транспониране, по смисъла на което всеки път, когато в регулиран сектор, където има секторна „потребителска“ правна уредба и на секторния орган са предоставени регулаторни и санкционни правомощия, е налице поведение, което може да попадне в обхвата на понятието „агресивна практика“ по смисъла на членове 8 и 9 от Директива 2005/29/ЕО или „при всякакви обстоятелства агресивна“ съгласно приложение I към Директива 2005/29/ЕО, следва винаги да се прилага общата правна уредба относно неправомерните практики, дори когато съществува секторно законодателство, прието в защита на (същите) потребители и основано на разпоредби на правото на Съюза, което регулира изчерпателно същите „агресивни практики“ и „при всякакви обстоятелства агресивни“ или пък същите „неправомерни практики“?

⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

⁽²⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

⁽³⁾ Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 94).

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 6 юли 2017 г. — Enel Energia SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato и др.

(Дело C-408/17)

(2017/C 338/07)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Enel Energia SpA

Ответници: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Преюдициални въпроси

- 1) Недопустима ли е — предвид целта на „общата“ Директива № 2005/29/ЕО ⁽¹⁾, считана за „предпазна мрежа“ за защита на потребителите, и по-специално предвид съображение 10, член 3, параграф 4 и член 5, параграф 3 от същата директива — национална правна разпоредба, която включва оценката за спазването на специфичните изисквания, предвидени за защита на ползвателите в секторните директиви 2009/72/ЕО ⁽²⁾ и 2009/73/СЕ ⁽³⁾, в приложното поле на общата Директива № 2005/29/ЕО относно неправомерните търговски практики, като по този начин изключва намесата на компетентния в сектора орган — в конкретния случай АЕЕГСИ — да санкционира нарушаването на секторната директива, във всички хипотези, които могат да отговарят и на критериите за неправомерна или непоялна търговска практика?
- 2) Трябва ли принципът на специалното правило, прогласен в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, да се разбира като принцип за регулиране на отношенията между законодателства (общо законодателство и секторни законодателства), или на отношенията между разпоредби (обща разпоредби и специални разпоредби), или пък на отношенията между отделните органи, на които са възложени регулирането и надзорът на съответните сектори?
- 3) Може ли да се счита, че понятието „противоречие“, посочено в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, е налице само в случай на радикално несъответствие между разпоредбите на законодателството в областта на неправомерните търговски практики и другите разпоредби, произтичащи от европейското законодателство, които уреждат специфични секторни аспекти на търговските практики, или е достатъчно въпросните разпоредби да предвиждат уредба, отличаваща се от законодателството в областта на неправомерните търговски практики, която би довела до стълкновение на норми във връзка с един и същ конкретен случай?
- 4) Отнася ли се понятието „разпоредби на Общността“, посочено в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, само до разпоредбите, съдържащи се в регламентите и европейските директиви, както и до разпоредбите, с които те се транспонират пряко, или включва и законовите и подзаконовите разпоредби за транспониране на принципи на европейското право?
- 5) Недопустимо ли е — съгласно принципа на специалното правило, прогласен в съображение 10 и в член 3, параграф 4 от Директива 2005/29/ЕО, както и в член 37 от Директива 2002/72/ЕО и в член 41 от Директива 2002/73/ЕО — тълкуване на съответните национални разпоредби за транспониране, по смисъла на което всеки път, когато в регулиран сектор, където има секторна „потребителска“ правна уредба и на секторния орган са предоставени регулаторни и санкционни правомощия, е налице поведение, което може да попадне в обхвата на понятието „агресивна практика“ по смисъла на членове 8 и 9 от Директива 2005/29/ЕО или „при всякакви обстоятелства агресивна“ съгласно приложение I към Директива 2005/29/ЕО, следва винаги да се прилага общата правна уредба относно неправомерните практики, дори когато съществува секторно законодателство, прието в защита на (същите) потребители и основано на разпоредби на правото на Съюза, което регулира изчерпателно същите „агресивни практики“ и „при всякакви обстоятелства агресивни“ или пък същите „неправомерни практики“?

⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно непоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за непоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

⁽²⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

⁽³⁾ Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 94).

Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Италия), постъпило на 10 юли 2017 г. — Hera Comm Srl/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico

(Дело C-417/17)

(2017/C 338/08)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hera Comm Srl

Ответник: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico

Преюдициални въпроси

- 1) Недопустима ли е — предвид целта на „общата“ Директива № 2005/29/ЕО ⁽¹⁾, считана за „предпазна мрежа“ за защита на потребителите, и по-специално предвид съображение 10, член 3, параграф 4 и член 5, параграф 3 от същата директива — национална правна разпоредба, която включва оценката за спазването на специфичните изисквания, предвидени за защита на ползвателите в секторните директиви 2009/72/ЕО ⁽²⁾ и 2009/73/СЕ ⁽³⁾, в приложното поле на общата Директива № 2005/29/ЕО относно неправомерните търговски практики, като по този начин изключва намесата на компетентния в сектора орган — в конкретния случай АЕЕГСИ — да санкционира нарушаването на секторната директива, във всички хипотези, които могат да отговарят и на критериите за неправомерна или непоялна търговска практика?
- 2) Трябва ли принципът на специалното правило, прогласен в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, да се разбира като принцип за регулиране на отношенията между законодателства (общо законодателство и секторни законодателства), или на отношенията между разпоредби (обща разпоредби и специални разпоредби), или пък на отношенията между отделните органи, на които са възложени регулирането и надзорът на съответните сектори?
- 3) Може ли да се счита, че понятието „противоречие“, посочено в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, е налице само в случай на радикално несъответствие между разпоредбите на законодателството в областта на неправомерните търговски практики и другите разпоредби, произтичащи от европейското законодателство, които уреждат специфични секторни аспекти на търговските практики, или е достатъчно въпросните разпоредби да предвиждат уредба, отличаваща се от законодателството в областта на неправомерните търговски практики, която би довела до стълкновение на норми във връзка с един и същ конкретен случай?
- 4) Отнася ли се понятието „разпоредби на Общността“, посочено в член 3, параграф 4 от Директива № 2005/29/ЕО, само до разпоредбите, съдържащи се в регламентите и европейските директиви, както и до разпоредбите, с които те се транспонират пряко, или включва и законовите и подзаконовите разпоредби за транспониране на принципи на европейското право?
- 5) Недопустимо ли е — съгласно принципа на специалното правило, прогласен в съображение 10 и в член 3, параграф 4 от Директива 2005/29/ЕО, както и в член 37 от Директива 2002/72/ЕО и в член 41 от Директива 2002/73/ЕО — тълкуване на съответните национални разпоредби за транспониране, по смисъла на което всеки път, когато в регулиран сектор, където има секторна „потребителска“ правна уредба и на секторния орган са предоставени регулаторни и санкционни правомощия, е налице поведение, което може да попадне в обхвата на понятието „агресивна практика“ по смисъла на членове 8 и 9 от Директива 2005/29/ЕО или „при всякакви обстоятелства агресивна“ съгласно приложение I към Директива 2005/29/ЕО, следва винаги да се прилага общата правна уредба относно неправомерните практики, дори когато съществува секторно законодателство, прието в защита на (същите) потребители и основано на разпоредби на правото на Съюза, което регулира изчерпателно същите „агресивни практики“ и „при всякакви обстоятелства агресивни“ или пък същите „неправомерни практики“?

⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно непоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за непоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

⁽²⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

⁽³⁾ Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 94).

Преюдициално запитване от Tartu Halduskohus (Естония), постъпило на 18 юли 2017 г. — Argo
Kalda Mardi talu/Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (PRIA)

(Дело C-435/17)

(2017/C 338/09)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Tartu Halduskohus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Argo Kalda Mardi talu

Ответник: Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с член 93, параграф 1, член 94 и минималните стандарти съгласно приложение II към Регламент № 1306/2013⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета държава членка да предвиди задължение за опазване на каменните гробове в тежест на заявителите за единно плащане на площ и плащане за селскостопански практики, благоприятни за климата и околната среда, а при неизпълнение на това задължение да им налага административната санкция по член 39 от Делегиран регламент № 640/2014⁽²⁾, а именно намаляване на помощта с 3%?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос: съгласно член 72, параграф 1, буква а), член 91, параграфи 1 и 2, член 93, параграф 1 и член 94 от Регламент № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета и съгласно член 4, параграф 1, букви б), в) и д) от Регламент № 1307/2013⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета, за да избегне прилагането на административна санкция, трябва ли заявителят за единно плащане на площ и плащане за селскостопански практики, благоприятни за климата и околната среда, да спазва изискванията за добро земеделско и екологично състояние по отношение на цялото си стопанство, или трябва да ги спазва само по отношение на конкретната земеделска площ, за която иска подпомагане?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 549).

⁽²⁾ Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014 на Комисията от 11 март 2014 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол и условията за отказ или оттегляне на плащанията и административните санкции, приложими към директните плащания, подпомагането на развитието на селските райони и кръстосаното съответствие (ОВ L 181, 2014 г., стр. 48).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 608).

Иск, предявен на 20 юли 2017 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-441/17)

(2017/C 338/10)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: С. Hermes и К. Herrmann)

Ответник: Република Полша

Искания

Ищецът иска да бъде установено, че:

- Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (наричана по-нататък „Директивата за местообитанията“) ⁽¹⁾, тъй като е одобрила приложението към плана за управление на горите в горско стопанство Białowieża без да се увери, че това няма да има отрицателно влияние върху целостта на територия от значение за Общността (ТЗО) и специална защитена зона (СЗЗ) PLC200004 Puszcza Białowieńska;
- Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 6, параграф 1 от Директивата за местообитанията и член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно опазването на дивите птици (наричана по-нататък „Директивата за птиците“) ⁽²⁾, тъй като не е определила необходимите мерки за опазване, които отговарят на екологичните изисквания за видовете естествени местообитания, посочени в приложение I към Директивата за местообитанията, видовете, посочени в приложение II към същата директива, птиците, посочени в приложение I към Директивата за птиците, и редовно срещашите се мигриращи видове, непосочени в последното приложение, за които са предназначени ТЗО и СЗЗ PLC200004 Puszcza Białowieńska;
- Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 12, параграф 1, букви а) и г) от Директивата за местообитанията, тъй като не е създадала строга система за опазване на сапроксилните бръмбари (*Cucujus cinnaberinus*, *Viprestis splendens*, *Phryganophilus ruficollis* и *Pytho kolwensis*), посочени в приложение IV към същата директива, а именно не е забранила умишленото им убиване, обезпокояване, нито пък повреждането или унищожаването на местата им за размножаване на територията на горско стопанство Białowieża;
- Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 5, букви б) и г) от Директивата за птиците, тъй като не е осигурила защита на видовете птици, посочени в член 1 от същата директива, по-специално на белогръбия кълвач (*Dendrocopos leucotos*), трипъстрия кълвач (*Picoides tridactylus*), врабовата кукумявка (*Glaucidium passerinum*) и пернатоногата кукумявка (*Aegolius funereus*), като по-специално не е забранила да бъдат убивани и обезпокоявани през периода на размножаване и отглеждане на малките, а гнездата и яйцата им да не бъдат умишлено унищожавани, увреждани или премествани, на територията на горско стопанство Białowieża;
- и Република Полша да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Като се позовава на разпространението на смърчовия корояд (*Ips tyrographus*), на 25 март 2016 г. министърът на околната среда на Република Полша одобрява приложение към плана за управление на горите (ПУГ) от 2012 г., позволяващо трикратно увеличаване на обема на дърводобива в горите на горско стопанство Białowieża, а именно от 63 471 m³ на 188 000 m³ в периода 2012—2021 г., и извършване на активна горска стопанска дейност в зони, в които до момента вмешателството е било изключено, изразяваща се в отсичане на умиращи и мъртви дървета на над сто години и най-вече на смърчове, нападнати от смърчови корояди — т.нар. санитарно изсичане, залесяване и обновяване. Това приложение представлява план по смисъла на член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията. Целостта на зона PLC200004 Puszcza Białowieńska се изразява в: естествен характер, неконтролиран от човешка дейност, висок процент дървета на голяма възраст, включително на над сто години, голямо количество прави и паднали мъртви дървета (мъртва дървесина), присъствие на характерни за естествените гори видове (сапроксилен бръмбар, трипъстър кълвач, белогръб кълвач, врабова кукумявка и пернатоногата кукумявка). Ето защо според Комисията извършваните дейности в тази зона в горско стопанство Białowieża противоречат на член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията, тъй като преди да одобри приложението полското правителство не се е уверило, че приемането му няма да има отрицателно влияние върху целостта на зоната.

След издаването на Заповед № 51 на Генералния директор на държавните гори на 17 февруари 2017 г. се пристъпва към премахване на изсъхналите дървета и дърветата, нападнати от смърчови корояди, на територията на всички горски стопанства (Białowieża, Browsk и Hajnówka), тоест на около 34 000 хектара (територията на PLC200004 Puszcza Białowieńska обхваща 63 147 хектара).

Комисията отбелязва, че активната горска стопанска дейност в местообитания 91D0 (иглолистни и мочурливи гори) и 91E0 (върбови, тополови, елшови и ясенови гори), в дървесни масиви на над сто години в местообитание 9170 (субконтинентални дъбово-габъррови гори), в местообитанията на белогръбия кълвач, трипъстрия кълвач, врабчовата кукумявка, пернатоногата кукумявка, осояда, червеногушата мухоловка, беловратата мухоловка и гълъба хралупар и в местообитанията на сапроксилните бръмбари (*Cucujus cinnaberinus*, *Boros schneideri*, *Phryganophilus ruficollis*, *Pytho kolwensis*, *Rhysodes sulcatus* и *Buprestis splendens*), както и премахването на мъртви смърчове на над сто години и изсичането на дървета при увеличаването на обема на дърводобива в зона PLC200004 Puszcza Białowiecka във връзка с изпълнение на заповедта на министъра на околната среда на Република Полша от 25 март 2016 г. и заповед № 51 на Генералния директор на държавните гори от 17 февруари 2017 г. представляват потенциална заплаха за естествените местообитания и местообитанията на животни и птици, посочени в Плана с мерките за опазване на PLC 200004 Puszcza Białowiecka, и възпрепятстват изпълнението на определените за този обект защитни дейности с цел поддържане на Puszcza Białowiecka PLC200004 в благоприятно състояние на запазване, което съставлява нарушение на член 6, параграф 1 от Директивата за местообитанията.

По-нататък Комисията посочва, че гореописаните активни стопански горски дейности, започнати въз основа на приложението и разрушаващи местообитанията на сапроксилните бръмбари, които са предмет на строга защита, възпрепятстват изпълнението на конкретни и специални дейности с цел осигуряване на подходяща степен на защита на 4 вида сапроксилни бръмбари (*Cucujus cinnaberinus*, *Buprestis splendens*, *Phryganophilus ruficollis* и *Pytho kolwensis*), посочени в приложение IV, буква а) към Директивата за местообитанията.

На последно място Комисията отбелязва, че с гореописаните активни стопански горски дейности, започнати въз основа на приложението, се унищожават местообитанията на белогръбия кълвач (*Dendrocopos leucotos*), трипъстрия кълвач (*Picooides tridactylus*), врабчовата кукумявка (*Glaucidium passerinum*) и пернатоногата кукумявка (*Aegolius funereus*), и съответно не се спазват задълженията за осигуряване на ефективна защита на тези видове птици, тъй като при тях не се възпрепятства унищожаването на гнездата на тези такива птици, нито умишленото им обезпокояване.

⁽¹⁾ ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109.

⁽²⁾ ОВ L 20, стр. 7.

Преюдициално запитване от High Court (Ирландия) (Ирландия), постъпило на 28 юли 2017 г. — Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle, Liam Donegan/An Bord Pleanála

(Дело C-461/17)

(2017/C 338/11)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court (Ирландия)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle и Liam Donegan

Отговорник: An Bord Pleanála

Преюдициални въпроси

- Следва ли изменената Директива 92/43/ЕИО⁽¹⁾ на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна да се тълкува в смисъл, че в Доклада за оценка на въздействието върху обект от „Натура“ трябва да се посочат изрично всички местообитания и видове, с оглед на които е определена зоната?
- Следва ли Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна да се тълкува в смисъл, че потенциалното въздействие върху всички видове (а не само върху защитените видове), които са от значение за и са част от защитено местообитание, трябва да бъде определено и анализирано в Доклада за оценка на въздействието върху обект от „Натура“?

- в) Следва ли Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна да се тълкува в смисъл, че Докладът за оценка на въздействието върху обект от „Нагура“ трябва изрично да посочва въздействието на планираното строителство както върху защитените видове и местообитания, които се намират на територията на СЗЗ, така и върху видовете и местообитанията, намиращи се извън границите ѝ?
- г) Следва ли изменената Директива 2011/92/ЕС ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда да се тълкува в смисъл, че Докладът за оценка на въздействието върху околната среда трябва изрично да посочва дали планираното строителство ще засегне сериозно споменатите в него видове?
- д) Представлява ли „основна алтернатива“ по смисъла на член 5, параграф 3, буква г) от изменената Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда вариант, който възложителят е разгледал и обсъдил в оценката на въздействието върху околната среда и/или който е бил поддържан от някоя от заинтересованите страни и/или който е бил разгледан от компетентния орган, дори и да е бил отхвърлен от възложителя на по-ранен етап?
- е) Следва ли изменената Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда да се тълкува в смисъл, че оценката на въздействието върху околната среда трябва да съдържа достатъчно информация за въздействието върху околната среда на всяка от алтернативите, за да може да се сравнят различните алтернативи от гледна точка на тяхната екологична целесъобразност, и/или в смисъл, че в Доклада за оценка на въздействието върху околната среда трябва изрично да се посочи как се отчита въздействието на алтернативите върху околната среда?
- ж) Съдържащото се в член 5, параграф 3, буква г) от изменената Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда изискване причините за избора на възложителя да бъдат посочени „с оглед на въздействието на проекта върху околната среда“, само за избрания вариант ли се отнася или и за основните проучени алтернативи, така че анализът на тези варианти да включва и въпроса за въздействието им върху околната среда?
- з) Съвместимо ли е с постигането на целите на Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна подробната информация за строителния етап (като разположението на съоръженията и транспортните маршрути) да бъде предмет на решение, издадено след получаването на разрешение, и ако е така, може ли компетентният орган да позволи подобни въпроси да бъдат определени с едностранно решение на възложителя — в контекста на издадено разрешение за съответния проект — което само се съобщава на компетентния орган, а не се одобрява от него?
- и) Следва ли Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна да се тълкува в смисъл, че компетентният орган е длъжен да посочи, достатъчно подробно и ясно, за да се разсея всякакво съмнение относно значението и последиците на такова становище, до каква степен представено пред него научно становище изисква събирането на допълнителна информация преди издаването на разрешението за съответния проект?
- й) Следва ли Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна да се тълкува в смисъл, че компетентният орган трябва да обясни или подробно да мотивира отхвърлянето на заключение на свой поверител, съгласно което преди издаване на разрешението за съответния проект се изисква допълнителна информация или научно изследване?
- к) Следва ли Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна да се тълкува в смисъл, че при извършването на съответна проверка компетентният орган трябва да изложи подробни и изрични мотиви по всеки пункт от решението си?

⁽¹⁾ ОВ L 206, 1992 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109.

⁽²⁾ ОВ L 26, 2012 г., стр. 1.

Иск, предявен на 17 август 2017 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело С-498/17)

(2017/С 338/12)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Gattinara и E. Sanfrutos Cano)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е приела всички необходими мерки, за да закрие във възможно най-кратки срокове в съответствие с член 7, буква ж) и член 13 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци (ОВ L 182, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 94) депата, които не са получили разрешително за продължаване на дейността съгласно член 8 от същата директива, или като не е приела необходимите мерки, за да гарантира, че депата, получили разрешително за продължаване на дейността, са в съответствие с предвидените в посочената директива изисквания, без да се засягат условията, установени в приложение I, точка 1 към посочената директива, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 14, буква б), второ изречение и член 14, буква в) от посочената директива по отношение на депата в: 1) Авиляно (н.м. Сèре Ле Брече); 2) Ферандина (н.м. Венита); 3) Дженцано ди Лукания (н.м. Матинела); 4) Латронико (н.м. Торе); 5) Лаурия (н.м. Карпинето); 6) Маратеа (н.м. Монтекурто); 7) Молитерно (н.м. Тампа ла Гуарела); 8) Потенца (н.м. Монтегросо-Паларета: депо, за което е предвидено да бъде затворено през септември 2016 г.); 9) Потенца (н.м. Монтегросо-Паларета), депо, за което е посочено, че никога не е било използвано; 10) Рапола (н.м. Алберо ин Пиано); 11) Роканова (н.м. Сèре); 12) Сант'Анджело ле Фрате (н.м. Фаризи); 13) Кампотосто (н.м. Репердузо); 14) Капистрело (н.м. Трасолеро); 15) Франкавила (Вале Анцука); 16) Акуила (н.м. Понте деле Гроте); 17) Андрия (D'Oria G.& C. s.n.c); 18) Каноза (CO.BE.MA); 19) Бисчелие (CO.GE.SER); 20) Андрия (F.lli Acquaviva); 21) Трани (BAT-Igea s.r.l.); 22) Торвискоза (Società Caffaro);
- Да се установи, че като не е приела всички необходими мерки, за да закрие във възможно най-кратки срокове в съответствие с член 7, буква ж) и член 13 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци депата, които не са получили разрешително за продължаване на дейността съгласно член 8 от същата директива, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 14, буква б), второ изречение по отношение на депата в: 23) Атела (н.м. Кафаро); 24) Корлето Пертикара (н.м. Темпа Масконе); 25) Мариско Ново (н.м. Галайно); 26) Матера (н.м. Ла Мартинела); 27) Пескопагано (н.м. Домакия); 28) Ронеро ин Волтуре (н.м. Вентаруоло); 29) Саландра (н.м. Пиано дел говорно); 30) Сан Мауро Форте (н.м. Прияти); 31) Сенизе (н.м. Паломбара); 32) Тито (н.м. Ая деи Монаки); 33) Тито (н.м. вале дел Форно); 34) Сарестрапо (н.м. Терасеньо); 35) Кастелалто (н.м. Коле Коку); 36) Кастелвекио Калвисо (н.м. Термине); 37) Корфинио (н.м. Кануче); 38) Корфинио (н.м. Казе кверчето); 39) Мосчано Сантанджело (н.м. Санта Асунта); 40) Сантомеро (н.м. Фикаденти); 41) Монтекорвино Пуляно (н.м. Парапоти); 42) San Bartolomeo in Galdo (н.м. Сера Пасторе); 43) Тривигано (предишно Кава Дзоф); 44) Торвискоза (н.м. Ла Валета);
- да се осъди Италианска република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Член 14 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци урежда положението на т.нар. „съществуващи“ депа, т.е. депа, които вече са разполагали с разрешително или са били в експлоатация до 16 юли 2001 г. — срока, в който Директива 1999/31/ЕО е трябвало да бъде транспонирана в националното право съгласно член 18, параграф 1 от посочената директива. За тези депа в член 14 от Директива 1999/31/ЕО предвижда, че до 16 юли 2009 г. компетентните органи на държавите членки трябва или да извършат необходимите подобрения в съответното депо, за да то приведат в съответствие с изискванията на директивата (член 14, буква в) от Директивата), или да го закрият (член 14, буква б), второ изречение от Директивата).

Комисията счита, че от данните, предоставени от Италианската република в рамките на досъдебната фаза на производството, е видно, че нито едно от посочените две задължения не е изпълнено по отношение на 44 съществуващи депа, като в резултат на това по отношение на въпросните депа Италианската република не е изпълнила своите задължения по член 14, буква б), второ изречение и по член 14, буква в) от Директива 1999/31/ЕО.

ОБЩ СЪД

Определение на председателя на Общия съд от 25 август 2017 г. — Sigma Orionis/REA

(Дело T-47/16 R)

(Обезпечително производство — Клауза за подсъдност — Рамкова програма за научни изследвания и иновации „Хоризонт 2020“ — Решение за спиране на плащанията и за прекратяване на договорите за субсидиране в резултат на финансов одит — Сути, за които се твърди, че REA дължи в рамките на изпълнение на договори за субсидиране — Искане за обезщетение за вреди и загуби — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност — Претегляне на интереси)

(2017/C 338/13)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Sigma Orionis SA (Валбон, Франция) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Отговорник: Изпълнителна агенция за научни изследвания (REA) (представители: S. Payan-Lagrou и V. Canetti, подпомагани от D. Waelbroeck и A. Duron, avocats)

Предмет

Искане на основание членове 278 и 279 ДФЕС за незабавно плащане от REA на определена сума по споразумението за субсидиране „FET-Event“

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 25 август 2017 г. — Sigma Orionis/Комисия

(Дело T-48/16 R)

(Обезпечително производство — Клауза за подсъдност — Седма рамкова програма на Европейската общност (2007 — 2013) и Рамкова програма за научни изследвания и иновации „Хоризонт 2020“ — Решение за спиране на плащанията и за прекратяване на договорите за субсидиране в резултат на финансов одит — Сути, за които се твърди, че Комисията дължи в рамките на изпълнение на договори за субсидиране — Искане за обезщетение за вреди и загуби — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност — Претегляне на интереси)

(2017/C 338/14)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Sigma Orionis SA (Валбон, Франция) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: A. Lewis и M. Siekierzyńska)

Предмет

Искане на основание членове 278 и 279 ДФЕС за незабавно плащане от Комисията на различни суми по няколко споразумения за субсидиране и за спиране на изпълнението на решението за прекратяване на споразуменията

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 25 август 2017 г. — Малта/Комисия

(Дело T-653/16 R)

(Обезпечително производство — Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Обща политика в областта на рибарството — Регламент (ЕО) № 1224/2009 — Обмен на документи между Малта и Комисията — Предоставен достъп на Greenpeace — Молба за спиране на изпълнението — Fumus boni iuris — Претегляне на интереси)

(2017/C 338/15)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Република Малта (представител: A. Buhagiar)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Vaquero Cruz и F. Clotuche-Duvieusart)

Предмет

Молба на основание членове 278 и 279 ДФЕС, целяща спирането на изпълнението на решението на Комисията от 13 юли 2016 г., постановено на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 относно заявление за достъп до документи, регистрирано под номер GestDem2015/5711A-018-2014

Диспозитив

- 1) Спира изпълнението на решението на Европейската комисия от 13 юли 2016 година, постановено на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 относно заявление за достъп до документи, регистрирано под номер GestDem2015/5711, доколкото с това решение се предоставя достъп до документите, издадени от Република Малта.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 14 юли 2017 г. — Yellow Window/ЕИРП

(Дело T-439/17)

(2017/C 338/16)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Yellow Window (Антверпен, Белгия) (представител: M. Velardo, lawyer)

Ответник: Европейски институт за равенство между половете

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение от 8 май 2017 г., с което се отхвърля офертата на жалбоподателя в процедура за възлагане на обществена поръчка EIGE/2017/OPER/04 „Female Genital Mutilation: Estimating Girls at Risk“ и последващите решения, с които е приета офертата на друг оферент и договорът е възложен на него;

- да осъди ответника да плати претърпените от жалбоподателя вреди, заедно с лихва от 8 % или при условията на субсидиарност да му предостави обезщетение, както и обезщетение от 8 %;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от нарушението на принципите на равно третиране, на прозрачност, на действие с известна предпазливост, на задължението за поверителност, както и от твърдението за явна грешка в преценката.
2. С второто основание се изтъкват непоследователност на мотивите, нарушение на принципа на пропорционалност при преценката на офертата на жалбоподателя.
3. С третото основание се изтъква нарушение на правото на добра администрация.

Жалба, подадена на 7 август 2017 г. — *Mutualidad Complementaria de Previsión Social Renault España*/Комисия и ЕСП

(Дело T-501/17)

(2017/C 338/17)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Mutualidad Complementaria de Previsión Social Renault España (Мадрид, Испания) (представител: A. Solana López, адвокат)

Ответници: Европейска комисия и Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да установи, че с Решение SRB/EES/2017/08, което е прието на изпълнителна сесия на 7 юни 2017 г. и с което се одобрява схемата за реструктуриране за финансовата институция Banco Popular Español S.A., ЕСП е нарушил правото на Европейския съюз, и
- съответно да отмени с действие *ex tunc* посочения акт и последващите актове за изпълнение, които ЕСП евентуално е приел.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са сходни с изложените по дела T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía* и *Hermanidad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Единен съвет за реструктуриране, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno* и *SFL*/Единен съвет за реструктуриране, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-483/17, *García Suárez* и др./Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-484/17, *Fidesban* и др./Единен съвет за реструктуриране, T-497/17, *Sánchez del Valle* и *Calatrava Real State 2015*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, и T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране.

Жалба, подадена на 7 август 2017 г. — OCU и др./ЕСП

(Дело T-512/17)

(2017/C 338/18)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Мадрид, Испания) и 37 други жалбоподатели

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да установи незаконосъобразността и неприложимостта на членове 18 и 29 от Регламент (ЕС) № 806/2014, и
- да осъди Единния съвет за реструктуриране да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С настоящата жалба се обжалва Решение SRB/EES/2017/08 на Единния съвет за реструктуриране от 7 юни 2017 г. за одобряване на плана за реструктуриране на Banco Popular Español S.A.

Основанията и основните доводи са сходни с изложените по дела T-478/17, Mutualidad de la Abogacía и Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Единен съвет за реструктуриране, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno и SFL/Единен съвет за реструктуриране, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-483/17, García Suárez и др./Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-484/17, Fidesban и др./Единен съвет за реструктуриране, T-497/17, Sánchez del Valle и Calatrava Real State 2015/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, и T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Комисия и Единен съвет за реструктуриране.

Жалба, подадена на 11 август 2017 г. — Haufe-Lexware/EUIPO — Le Shi Holdings (Пекин) (Leshare)

(Дело T-546/17)

(2017/C 338/19)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Haufe-Lexware GmbH & Co. KG (Фрайбург им Брайсгау, Германия) (представител: N. Hebeis, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Le Shi Holdings (Beijing) Ltd (Пекин, Китай)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Leshare“ — заявка за регистрация № 13 883 301

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 15 юни 2017 г. по преписка R 1691/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 17 август 2017 г. — dm-drogerie markt/EUIPO — Albea Services (ALBÉA)

(Дело T-562/17)

(2017/С 338/20)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: dm-drogerie markt Verwaltungs-GmbH (Карлсруе, Германия) (представители: О. Bludovsky и С. Mellein, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Albea Services (Жьонвийе, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративна марка със словния елемент „ALBÉA — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 210 553

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 25 май 2017 г. по преписка R 1870/2016-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост от 25 май 2017 г. (преписка R 1870/2016-1) и да поправи допуснатата грешка, като заличи марката на заявителя, при условията на евентуалност,
- да отмени решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост от 25 май 2017 г. (преписка R 1870/2016-1) и върне преписката на службата, при условията на евентуалност спрямо предходното искане,
- да отмени решението на първи апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост от 25 май 2017 г. (преписка R 1870/2016-1).

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.
-

Жалба, подадена на 18 август 2017 г. — Tong Myong/Съвет и Комисия

(Дело T-564/17)

(2017/C 338/21)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: So Tong Myong (Пионгианг, Корейска народнодемократична република) (представители: M. Lester и S. Midwinter, QC, T. Brentnall и A. Stevenson, Solicitors)

Ответници: Съвет на Европейския съюз и Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/993 на Комисията от 12 юни 2017 година за изменение на Регламент (ЕО) № 329/2007 на Съвета относно ограничителни мерки срещу Корейската народнодемократична република (ОВ L 149, 2017 г., стр. 67) и Решение (ОВППС) 2017/994 на Съвета от 12 юни 2017 година за изменение на Решение (ОВППС) 2016/849 относно ограничителни мерки срещу Корейската народнодемократична република (ОВ L 149, 2017 г., стр. 75) в частите, с които жалбоподателят е включен в списъка на лицата и субектите, които подлежат на ограничителни мерки,
- да осъди ответниците да заплатят направените от него съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

1. Първото основание е, че ответниците не посочили подходящи или достатъчни основания за включване на жалбоподателя в списъка.
2. Второто основание е, че ответниците явно неправилно приели, че в случая на жалбоподателя са изпълнени критериите за включване в оспорените актове; нямало фактически основания за това включване.
3. Третото основание е, че ответниците злоупотребили с правомощията си, като попречили на упражняването на правото на жалбоподателя на ефективни правни средства за защита срещу включването му в списъка в съответствие с член 230 ДФЕС и/или нарушили правото на жалбоподателя на равно третиране.
4. Четвъртото основание е, че ответниците нарушили правото на защита на жалбоподателя, като не му предоставили доказателствата, на които са се основали, преди повторното му включване в списъка.
5. Петото основание е, че ответниците нарушили правната уредба в областта на защитата на данните.
6. Шестото основание е, че ответниците нарушили необосновано и непропорционално основните права на жалбоподателя, включително правото му на собственост, правото му да извършва стопанска дейност и доброто му име.

Жалба, подадена на 18 август 2017 г. — Korea National Insurance Corporation/Съвет и Комисия

(Дело T-568/17)

(2017/C 338/22)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Korea National Insurance Corporation (Пионгианг, Корейска народнодемократична република) (представители: M. Lester и S. Midwinter, QC, T. Brentnall и A. Stevenson, Solicitors)

Ответници: Съвет на Европейския съюз и Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/993 на Комисията от 12 юни 2017 година за изменение на Регламент (ЕО) № 329/2007 на Съвета относно ограничителни мерки срещу Корейската народнодемократична република (ОВ L 149, 2017 г., стр. 67), Решение (ОВППС) 2017/994 на Съвета от 12 юни 2017 година за изменение на Решение (ОВППС) 2016/849 относно ограничителни мерки срещу Корейската народнодемократична република (ОВ L 149, 2017 г., стр. 75), Решение за изпълнение (ОВППС) 2017/1459 на Съвета от 10 август 2017 година за прилагане на Решение (ОВППС) 2016/849 относно ограничителни мерки срещу Корейската народнодемократична република (ОВ L 208, 2017 г., стр. 38) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1457 на Комисията от 10 август 2017 година за изменение на Регламент (ЕО) № 329/2007 на Съвета относно ограничителни мерки срещу Корейската народнодемократична република (ОВ L 208, 2017 г., стр. 33), в частите, с които жалбоподателят е включен в списъка на лицата и субектите, които подлежат на ограничителни мерки,
- да осъди ответниците да заплатят направените от него съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първото основание е, че ответниците не посочили подходящи или достатъчни основания за включване на жалбоподателя в списъка.
2. Второто основание е, че ответниците явно неправилно приели, че в случая на жалбоподателя са изпълнени критериите за включване в оспорените актове; нямало фактически основания за това включване.
3. Третото основание е, че в нарушение на правото на жалбоподателя на защита и на правото му на ефективна съдебна защита ответниците не му предоставили преди повторното му включване в списъка доказателствата, за които твърдят, че подкрепят решението им за повторно включване или актовете на Съюза, приети в изпълнение на решенията на Организацията на Обединените нации за включване в нейните списъци.
4. Четвъртото основание е, че ответниците не изпълнили задълженията си, когато решили да включат жалбоподателя в списъка след посочването му от Организацията на Обединените нации.
5. Петото основание е, че ответниците злоупотребили с правомощията си, като попречили на упражняването на правото на жалбоподателя на ефективни правни средства за защита срещу включването му в списъка в съответствие с член 230 ДФЕС и/или нарушили правото на жалбоподателя на равно третиране.
6. Шестото основание е, че ответниците нарушили правната уредба в областта на защитата на данните.
7. Седмото основание е, че ответниците нарушили необосновано и непропорционално основните права на жалбоподателя, включително правото му на собственост, правото му да извършва стопанска дейност и доброто му име.

Жалба, подадена на 26 август 2017 г. — А & О Hotel and Hostel Friedrichshain/Комисия

(Дело T-578/17)

(2017/С 338/23)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: А & О Hotel and Hostel Friedrichshain GmbH (Берлин, Германия) (представители: Rechtsanwälte S. Heise и M. Lindner)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение C(2017) 3220 final на Комисията от 29 май 2017 г. относно прилаганите от Германия в полза на Jugendherberge Berlin Ostkreuz gGmbH (и др.) мерки за държавна помощ с неданъчен характер, SA.43145 (2016/FC) (ОВ, 2017 г., С 193, С. 1), и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага едно основание.

Нарушение на съществени процесуални правила по смисъла на член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 4 и член 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589⁽¹⁾ както и член 296, параграф 2 ДФЕС

- Комисията е нарушила процесуалните права на жалбоподателя като приела обжалваното решение само след предварително разглеждане, въпреки че е била длъжна да започне официално производство по разглеждане. В това отношение жалбоподателят се позовава на обстоятелството, че при надлежна преценка на информацията и данните, с които е разполагала, Комисията е трябвало да има повод да за съмнения във връзка със съвместимостта на мерките за държавна помощ с неданъчен характер, прилагани неправомерно от Германия в полза на Jugendherberge Berlin Ostkreuz gGmbH (и др.).
- Освен това жалбоподателят изтъква, че Комисията е нарушила своето задължение за мотивиране съгласно член 296, параграф 2 ДФЕС, доколкото в обжалваното решение изобщо не е разгледала, не е разгледала надлежно или в съществената им част е разгледала неправилно пораждащите основание за съмнение информации и данни.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 25 август 2017 г. — EOS Deutscher Inkasso-Dienst/EUIPO — IOS Finance EFC (IOS finance)

(Дело T-583/17)

(2017/C 338/24)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH (Хамбург, Германия) (представител: B. Sorg, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: IOS Finance EFC, SA (Барселона, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „IOS FINANCE“ — марка на Европейския съюз № 12 544 061

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 6 юни 2017 г. по преписка R 2262/2016-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Определение на Общия съд от 23 август 2017 г. — ZGS/EUIPO (Schülerhilfe1)

(Дело T-209/17) ⁽¹⁾

(2017/C 338/25)

Език на производството: немски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 168, 29.5.2017 г.

ПОПРАВКИ**Поправка на известието в Официален вестник за дело T-396/15**

(Официален вестник на Европейския съюз C 283 от 28 август 2017 г.)

(2017/C 338/26)

Известието в ОВ за дело T-396/15, Herm. Sprenger/EUIPO — web2get (Форма на чупещо се стреме) трябва да се чете, както следва

Определение на Общия съд от 30 май 2017 г. — Herm. Sprenger/EUIPO — web2get (форма на чупещо се стреме)

(Дело T-396/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Искане за обявяване на недействителност — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за произнасяне)

(2017/C 283/74)

Език на производството: немски

Страни

Ищец/Жалбоподател: Herm. Sprenger GmbH & Co. KG (Изерлон, Германия) (представител: V. Schiller, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Söder и A. Schifko)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: web2get GmbH & Co. KG (Дюлмен, Германия)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 22 април 2015 г. (преписка R 520/2014-1) във връзка с производството по възражение между web2get GmbH & Co. KG и Herm. Sprenger GmbH & Co. KG

Диспозитив

- 1) Основанието за произнасяне по жалбата е отпаднало.
- 2) Осъжда Herm. Sprenger GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 302, 14.9.2015 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG